

Azonosító	A bejelentés tartalmi kivonata	Státusz	Vizsgálat eredménye
1452284	Bejelentő a bejelentésében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 279. § (3) bekezdésének pontosítására tett javaslatot.	lezárt	Az ügyben megkeresett Igazságügyi Minisztérium (továbbiakban: Minisztérium) a bejelentést kivizsgálta és a vonatkozó korábbi, valamint hatályos anyagi és eljárásjogi jogszabályi rendelkezések részletes ismertetése mellett megírta, hogy a bejelentéssel érintett jogszabályi rendelkezés már a hatályos polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényt (a továbbiakban: Pp.) megelőző 1952. évi III. törvényben (a továbbiakban: régi Pp.) is azonos tartalommal szerepelt. A Minisztérium a vonatkozó jogszabályok vizsgálatát követően megállapította, hogy a bíróság a „kártérítés” összegét nemcsak a Pp., hanem a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szabályai alapján is mérlegeli, és így mindez összhangban áll a bejelentéssel érintett Pp. 279. § (3) bekezdésével, vagyis a kártérítés összegének a per összes körülményeinek mérlegelése alapján történő meghatározásával. A kártérítés összegének megállapításához természetesen szükség van a kár összegének megállapítására is, azonban a bíróságnak a ténylegesen járó kártérítés összegét kell végső soron meghatároznia, így a kártérítés fogalmának alkalmazása a kifogásolt eljárásjogi rendelkezésben helytálló, mert a kártérítés a teljes körű bírói értékelést megjelenítő fogalmi kategória, amelynek kiindulópontja - de nem feltétlenül eredménye - a kár összege. Fentieket támasztja alá, hogy a Pp. 279. § (3) bekezdése szerint a bíróság „az egyéb tartozás összegét” is – ha az a szakértői vélemény vagy más bizonyíték alapján nem állapítható meg –, a per összes körülményeinek mérlegelésével, belátása szerint határozza meg. Éppen az nem lenne koherens a Pp. 279. § (3) bekezdésében szabályozott „egyéb tartozás összegének” meghatározásával, ha a bíróság a Pp. vonatkozó jogszabályhelye alapján a kár összegét állapítaná meg. A bíróságnak ugyanis a kár összegén túl a kártérítés összegét, illetve a ténylegesen fizetendő tartozás összegét is meg kell határoznia, mert azok lesznek az ítélet rendelkező részében a bírói döntés tényleges tárgyai. A kár vagy a jogszerű követelés összege adott esetben csak az ítélet indokolásában jelenik meg, a tényleges ítéleti rendelkezés alátámasztásának részeként. A kifejtettek alapján a Minisztérium álláspontja szerint a bejelentésben hivatkozott és kifogásolt jogszabályi rendelkezéssel kapcsolatban azonnali módosítási szükséglet nem mutatkozik.